

Продовження статті: [Дитинство Тесли: закладка майбутнього](#)

Вивчаючи життя цього геніального фізика й винахідника, біографи перебувають в розгубленості, через те, що не можуть пояснити деякі факти його життя. Багато хто з них містифікує образ ученого, і в цьому є певний сенс. Нікола Тесла ще в юності виявляв надприродні здібності. Коли загинув його старший брат Дане, у Миколи почалися нестерпні кошмари. Зусиллям волі хлопчик почав заміщати жахливі картини образами світу, в якому він жив. Несподівано для себе він почав подорожувати по інших світах. Здійснювати, як тепер кажуть, «ментальні подорожі». **«Спочатку смутно, а потім все чіткіше я бачив інші місця, країни, людей. Я почав з ними спілкуватися й заводити друзів. Вони були мені так само дорогі, як і моя родина, і так само реальні...»** Сучасні вчені досліджують подібні феномени і не вважають їх чимось неймовірним. Це особливий стан свідомості, у якому людина може відчувати й бачити те, що перебуває поза її полем зору. Вона може переноситися в інші простори та інші епохи. Тут немає жодних обмежень. Сьогодні такі стани чітко реєструються приладами.

Один з ранніх проявів величезної внутрішньої сили Миколи відбувся в той момент, коли, закінчивши Вище реальне училище, він вибирав напрямок своєї подальшої професійної освіти. Кращої професії, ніж інженер-електрик, для Миколи не існувало. Але батько, який мріяв бачити його священиком, був категорично проти цього. У розпал суперечок Нікола важко захворів. Тривога всієї сім'ї за його життя не піддавалася опису. Сам Нікола заспокоював рідних, запевняючи, що якщо батько схвалить його вибір, він направить усю свою волю на одужання. Інакше — смерть неминуча. Батько довго опирався проханню сина. І лише коли, за висловом одного з біографів ученого, «двері

потойбічного світу було відкрито для Ніколи», Мілутін Тесла дав клятву не перешкоджати намірам сина стати інженером. Відразу після цього Нікола різко пішов на поправку.

Вибір Ніколи стати інженером-електриком був не випадковим і одним з вирішальних в його житті. Адже якби він вступив до духовної семінарії, невідомо чи зміг би зробити стільки революційних відкриттів, які випереджають навіть сучасні технології, і створити таку величезну кількість приладів, необхідних людству.

Відстоявши своє рішення таким незвичайним способом, Нікола зіткнувся з серйозною проблемою. Справа в тому, що він мав відбувати службу в армії австро-угорської монархії. Будучи патріотом своєї батьківщини — Хорватії, Тесла не побажав служити в армії її гнобителів. І тут сталася подія, здавалося логічна, але насправді досить загадкова: батько відправив сина в гори, де той переховувався цілий рік! На цей момент я особливо хочу звернути вашу увагу. У біографії багатьох видатних людей нашої цивілізації існують такі прогалини, про які ніхто нічого не знає. Але після цих загадкових зникнень, зустрічей з дивовижними особистостями, ці люди поверталися зовсім іншими — оновленими, що володіють унікальними знаннями та здібностями. Схоже, що в цей період життя Ніколі зустрівся Хтось, хто наділив його такими знаннями і навчив особливих технік пізнання світу й себе. Хто був його вчителем у горах — невідомо. Однак саме після цієї тривалої відсутності в миру в Тесли сильно розвинулася інтуїція, і почали проявлятися незвичайні здібності талановитого інженера. Наполеглива праця у вивченні електрики й нові знання дали можливість створювати прилади й здійснювати відкриття, які навіть сьогодні здаються фантастичними.

Один з відомих випадків прояву інтуїції стався з Ніколою в період, коли він працював над геніальною, як потім виявилось, ідеєю використання змінного струму у двигунах. Будучи студентом Вищої школи, він обмірковував цю ідею, тому що з точки зору отримання високого коефіцієнта корисної дії, електромашини постійного струму є машинами з невиправданими втратами. Значно краще отримувати змінний струм і використовувати його для різних потреб. Багато електротехніків намагалися це зробити, але в них не виходило. Нікола висловив свою ідею професорові Пешлю, але той не захотів навіть слухати молодого студента, присвятивши цілу лекцію тому, щоб перед усім курсом спростувати доводи Тесли. І він майже переконав його. Але ось один із аргументів Пешля — неможливість притяганням і відштовхуванням магнітних полюсів створити обертання — здався Теслі непереконливим. Авторитет професора впливав на думку студента, але інтуїтивно він відчував, що йде правильним шляхом. Пізніше у своїй автобіографії він писав: **«Інтуїція — це щось таке, що випереджає точні знання. Наш мозок має, без сумніву, дуже чутливі нервові клітини, що дозволяє відчувати істину навіть тоді, коли вона ще недоступна в логічних висновках, або іншим розумовим зусиллям. Під**

впливом авторитету професора я на деякий час відмовився від своєї ідеї, але швидко прийшов до висновку, що я маю рацію. І я взявся за роботу з запалом та безмежною вірою юності» . Підтвердженням цих слів був момент осяяння.

Одного лютого дня 1882 року Тесла прогулювався зі своїм шкільним другом Сцігеті в парку Будапешта. Вони спостерігали прекрасну картину заходу сонця. Раптом Тесла завмер. Сцігеті, не наважуючись порушити мовчання, дивився на високу фігуру друга, який, здавалося, впав у транс. Через кілька хвилин Тесла заговорив: «А все-таки воно буде обертатися і в зворотному напрямку. Усе залежить від мого бажання». Сцігеті, думаючи, що ці слова про захід сонця, не міг зрозуміти, що відбувається з Теслою. Але Нікола, захоплений своїми думками, швидко намалював палицею на піску схему електродвигуна змінного струму, заснованого на використанні того, що згодом було названо обертовим магнітним полем. Сьогодні передача електроенергії на відстань дротами з малими втратами здійснюється саме завдяки відкриттю Тесли і можливості використання змінного струму в промисловості та побуті.

Пізніше при обмірковуванні чергових технічних ідей Тесла навчиться входити в стан зміненої свідомості — за своїм бажанням та зусиллям волі. У своїх спогадах він так описував цей прояв: «Я вирішував цю проблему кілька років. Це було питання життя і смерті! І тут, в певний момент, трапилося немислиме. Я почав чути цокання годинника за три кімнати від мене, приземлення мухи на стіл відлунювало моторошним дзвоном у моїх вухах. У темряві я мав чутливість кажана і міг визначити розташування предметів у кімнаті за особливим поколюванням у чолі. Сонячне світло так тиснуло на мій мозок, що, здавалося, я втрачаю свідомість. Екіпаж, що проносився вдалині, потрясав усе моє тіло. І раптом я побачив яскравий спалах, схожий на маленьке сонце. Істина відкрилася мені! Це був стан абсолютного щастя, думки йшли нескінченним потоком, я ледве встигав їх фіксувати...»

Тесла не тільки навчився володіти зміненим станом свідомості, а й застосовувати його в процесі творення. Він казав: «Я відключаю свій мозок від зовнішнього світу, в цьому стані мені приходять внутрішні бачення». У такому стані він доводив свої винаходи до досконалості. Він не використав математичного апарату і формул для розрахунків так, як це звичаєно в науковому світі. **Тесла осягав суть речей.** Він говорив, що його мозок тільки приймальний пристрій.

«І мені тільки потрібно налаштуватися на правильну частоту. У космічному просторі є якесь ядро, звідки ми черпаємо знання, сили, натхнення. Я не проник у його таємниці, але знаю, що воно існує! Інформаційний світ, у якому є все!»

Але найбільше його сучасників вражала кількість ідей, що генерується вченим, і найбільш шокує його зізнання: **«НЕ Я АВТОР ЦИХ ІДЕЙ!»** Промовляючи ці слова, Тесла мав на увазі свою здатність підключатися до інформаційного поля й брати з нього потрібну йому інформацію. Багато хто може подумати, що, маючи здатність підключатися до цього поля, можна отримати будь-яку інформацію та використовувати її. Це дійсно так. Але ви повинні ще й правильно зрозуміти отриману інформацію. Не знаючи законів фізики, не маючи попередньої бази знань, Тесла не зміг би зрозуміти й правильно трактувати цей інформаційний потік. Тому він багато працював над вивченням природничих наук, а особливо електрофізики.

Багато сучасників Тесли відзначали його незвичайний дар передбачення. Вони розповідали, що в нього були очі провидця і ясновидця. Це природно для людини, яка щодня виконує духовні практики, пов'язані із зміненим станом свідомості. У 1890 році у Філадельфії, передчуваючи недобре, Тесла насильно затримав своїх друзів, не давши їм можливості потрапити на вечірній поїзд, і тим самим врятував їм життя. Поїзд зазнав аварії. У 1912 році він відмовив одного зі своїх спонсорів Джона Перпонта Моргана пливати на «Титаніку». Морган, який цілком довіряв інтуїції Тесли, здав квитки й залишився живим. А другий його спонсор і друг Джон Ждейкоб Астор знехтував порадою Тесли й загинув на «Титаніку». В останні миті життя своєї матері, перебуваючи в двох кварталах від її будинку, Нікола побачив хмару з ангельськими обрисами. Фігура набувала чітких рис його матері. Згодом виявилось, що саме в цей час вона померла. Тесла передбачив дату початку Першої світової війни за кілька років до цього, а також дату її закінчення в грудні 1918 року, помилившись всього на 5-6 днів. Потім передбачив, що через 20 років розпочнеться Друга світова війна.

Цікаво, що Тесла, будучи сином православного священика, завжди говорив про свою віру в «одного Бога, не описаного в релігіях». В останні роки життя він займався йогою і вів аскетичний спосіб життя. Цікаві його міркування з приводу буддійської філософії — про те, що «я» людини ілюзорне: «Ми є щось інше, на кшталт хвиль у суб'єктивному часі й просторі, і коли ці хвилі зникають, від нас нічого не залишається. Немає особистості. Не можна сказати, щоб хвилі в океані володіли індивідуальністю. Існує тільки ілюзорна низка хвиль, які йдуть одна за одною. Ми не те, що були вчора, я сам є тільки ланцюг відносних існувань, не цілком однакових. Цей ланцюг і є те, що створює ефект безперервності, як в рухомих картинках, а не моє суб'єктивно-помилкове уявлення про моє реальне життя». Тесла все своє життя безпристрасно йшов до пізнання невідомого, він прагнув інтегрувати «матеріальне й духовне начала світобудови в людській свідомості». Тесла вважав, що духовна сутність людини не зникає після смерті фізичного тіла, що вона безсмертна. Саме завдяки щоденній роботі над собою, наполегливою працею розвиваючи в собі духовне начало, він зміг домогтися таких величезних успіхів у пізнанні таємниць цього світу й самого себе. Саме завдяки цьому він залишився в пам'яті людства як геніальний фізик, видатний винахідник і головне — як справжня Людина, що зуміла пізнати багато таємниць природи й розкрити в собі феноменальні здібності.

*Віктор Єфремов,
учасник Міжнародної громадської організації «ЛАГОДА»*